

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **G. K.** ,
skazanego za czyny z art. 200 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 6 września 2024 r., X Ka 71/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie
z dnia 3 kwietnia 2023 r., II K 122/18,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 września 2024 r., X Ka 71/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 3 kwietnia 2023 r., II K 122/18, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa G. K. . W tym postępowaniu G. K. został uznany za winnego pięciu czynów kwalifikowanych z art. 200 § 1 k.k., za które wymierzono mu prawomocnie karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

W kasacji został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, złożony na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., który został

poparty wskazaniem na bardzo wysoki poziom prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. obrońca podniósł, że natychmiastowe wykonanie kary prowadziłoby do zbyt ciężkich skutków dla skazanego. Podkreślił jednocześnie, że skazany w toku postępowania był tymczasowo aresztowany przez okres około 3 lat i 9 miesięcy, a więc odbył prawie 2/3 orzeczonej kary. Po uchyleniu środka zapobiegawczego, przez okres około 7 lat, nigdy nie wszedł w konflikt z prawem, a jego zachowanie było bez zarzutu. Podkreślił, że skazany ubiega się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego okazał się niezasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości i prowadzić do konkluzji o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania, ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. Okoliczność ta musi być dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2024 r., III KK 15/24). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności podniesionych w niej zarzutów wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Powodu do wstrzymania wykonania wyroku nie stanowi również podkreślany przez obrońcę fakt prawidłowego zachowania skazanego po uchyleniu

stosowanego w toku postępowania tymczasowego aresztowania. Jak słusznie podkreśla się w literaturze i orzecnictwie, jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałyby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji (tak: J. Matras, w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, red. K. Dudka, Warszawa 2020, s. 1193; z orzecnictwa – por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego z: dnia 22 kwietnia 2020 r., IV KK 127/20; dnia 8 grudnia 2021 r., IV KK 636/21; dnia 14 stycznia 2022 r., V KK 628/21). Nie budzi wątpliwości, że umieszczenie tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym przesądza, iż jej zastosowanie warunkowane jest bardzo wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacji, a nie rękojmią prawidłowego zachowania w przypadku pozostawania skazanego na wolności. Zwłaszcza, że przesłanką do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jest również postawa skazanego w toku dotychczasowego postępowania, która mogłoby hipotetycznie wpływać wyłącznie na decyzje co do zastosowania lub niezastosowania środków zapobiegawczych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2024 r., III KK 438/24). Okoliczności podnoszone we wniosku (dotychczas częściowo wykonana kara, prawidłowe zachowanie skazanego na wolności) mogą stanowić przesłanki do skorzystania z instytucji prawa karnego wykonawczego. Jak podkreślono we wniosku, skazany złożył wniosek o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.l]